

Nr 10

Av herr **Lundberg m. fl.**, angående ändrad lydelse av 12 § lagen om semester.

Vid genomförandet av treveckorssemestern stadgades rätt för arbetsgivarna att besluta om uppdelning i två skilda perioder av semestertid, som översteg tolv dagar. Med hänsyn till att semestern måste betraktas som en intjänt löneförmån och att semesterns syfte är att skydda arbetstagarna från en för hastig förslitning måste det emellertid anses som oegentligt, att en arbetsgivare skall kunna ensidigt bestämma om delning om semester. Treveckorssemestern måste betraktas som ett minimum, och en splittning av denna kan omöjliggöra verklig rekreation, medföra ökade kostnader och hindra arbetstagaren och hans familj från att rationellt utnyttja semestertiden.

En uppdelning av treveckorsemester med hänsyn till produktionstekniska och likartade faktorer bör endast få ske om skälen därtill är mycket starka. Ett borttagande av arbetsgivarens rätt att själv bestämma om en uppdelning av semestern utgör intet hinder för parterna att efter vedertagna underhandlingar träffa överenskommelser om delning av semester.

Erfarenheterna från arbetsmarknadsparternas förhandlingar i dylika frågor ger anledning räkna med, att arbetarnas organisationer skall medverka till att överenskommelser om uppdelning kommer till stånd i de fall, då verkligt behov därav föreligger.

På grund av det anförda hemställes,

att riksdagen måtte antaga följande förslag till

Lag

om ändrad lydelse av 12 § andra stycket lagen den 29 juni 1945 om semester.

Häri genom förordnas, att 12 § andra stycket lagen den 29 juni 1945 om semester skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives.

(Gällande lydelse)

Semestern skall utgå i ett sammanhang, såframt icke överenskommelse om annan ordning träffas med arbetstagaren. Överstiger

(Föreslagen lydelse)

Semestern skall utgå i ett sammanhang, såframt icke överenskommelse om annan ordning träffas med arbetstagaren.

semestertiden tolv dagar, må dock semestern förläggas till två skilda perioder, av vilka den ena utgör minst tolv dagar.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1956.

Stockholm i januari 1955

John Lundberg

Erik Adamsson

K. J. Andersson
i Alfredshem

Erik Östrand

Ingemund Bengtsson

Sven Mellqvist

Ingemar Andersson
